

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 337. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893709009856/facsimile.pdf> (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

- S. 46, A. 16. Jetter] d. e. Kræmper.
- , — 17. Selv dem, hvis Liv er Lær, hvis Blod er
Din] Allusion til Den Auzigates drabelige Kamp med Kro-
mandens jydte Søderfajter (4de Bogs 35te Kapitel).
- , — 19. Zemblaitf Storm] Zembła (d. e. Nova Zembla
eller Novaja-Zemlja i det nordlige Ishav) nævnes her og
oftere som Exempel paa et Land med særlig barst Klima.
- , — 23. Zachariæ tunge Vers] Hermed sigtes til den
tydske Digter Fr. Wilh. Zachariä (f. 1726, d. 1777) og
hans tydske Oversættelse af Milton's Paradise lost. Denne
Oversættelse omtaler Bagg. igjen i Forerindringen til sine
„Digtervandringer“ 1807, hvor han siger: „Zachariäs af-
stykelige Hexamerer havde strømmet mig fra Milton“. Nogle
Aar forveien havde ogsaa Bøjsel raillet over denne „Tydske-
lands Far“ og hans middelmaadige komiske Hefedigte: see
Bøjsels samlede Digte ved Levin, 2den Udg. 1878, S. 237
og 301; men naar det paa sidstnævnte Sted hedder: „Ovad
der har foranlediget Bøjsel til her at indbringe Zachariä,
er ikke let at sige; i Danmark have hans Digte neppe nogen-
sinde været populære“, kan hertil bemærkes, at Bøjs., for-
uden af Bøjsel (1777) og Baggesen (1785), ogsaa citeres af
Ewald („Levnet og Meninger“, 1775) samt omtales baade
af Storm foran „Bræger“ (1774) og i Trøjels „Ode
til min Skræder“ (1778) og saaledes dog maa antages paa
den Tid at have været aldeel læst herhjemme.
- , — 27. som den Sveitherske, der sidder] Hertil i 1785,
som Note under Tegten: See Zachariä Milton's verlorne
Paradis II Ges. V. 648—665. Paa det her citerede Sted
af Milton's Digterværk beskrives, hvorledes Satan, efter at
være drevet ud af Himlen for sit Hovmod og uedstyrtet i
Fælvede, søger at undslippe fra sit Fængsel i den Hensigt at
opsøge Menneftenes Hjem, den uafslatte Verden, for derfra
at tage sin Hævnd og mulig ved Bist, Forførelse eller Magt
tilvende sig sit gamle Sæde i Himlen igjen. Ankommen til
Fælvedes Mure, der vare tilfukkede med ni Borte, tre af
Kobber, tre af Jern og tre af Diamantklipper (see S. 47 A. 1),
bliver Udgangen ham først forneemt af de to Dørvogtere,
Synb (S. 46 A. 29 ff.) og Dvd, og aldrig havde Satan
set et mere ghsfeligt Syn (S. 47 A. 3-9); men ved sledste
Ord lykkes det ham tilsidst at faae dem til at aabne Fælvede-
portene for sig.
- , — 30-31. men gæser og bider | Med Hunde-Gab